

er der stillet et Vædringsforslag, der gaar i Retning af, at Desinfektion af Bogne, hvori der har været sendt levende Kreaturer, paahviler Jærnbanen. Udvalget har ment, at det var i fuld saa høj Grad en Statsfag som en Sag for den enkelte, at der blev gjort, hvad der kan gøres for at fikre Kreaturerne mod smitsomme Sygdomme.

Hermed har jeg gennemgaaet de Vædringer, der vedrøre dette Afsnit. Der er jo ikke saa faa, og jeg er maaste bleven noget langtrukken, men jeg haaber dog ikke, at ærede Medlemmer ere blevene mere trætte af mine Udtalelser, end at de have kunnet følge nogenlunde med. Jeg skal henstille til det høje Ting, at omfatte de Vædringer, som dels Udvalget og dels Udvalgets Flertal har stillet, med den størst mulige Velvilje, og jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Minister kan tage velvillig imod dem.

Scharling: Ligesom i det hele taget de Vædringer, som det samlede Udvalg har stillet til dette Afsnit af Loven, kun ere lidet indgribende og for en stor Del rene Redaktionsændringer eller sigtende til at fjerne de Tvivl og Uklarheder som Lovforslaget formentlig giver Anledning til, saaledes er de Divergenjer, der inden for Udvalget have været til Stede for dette Afsnits Vedkommende, kun saa og smaa. Der er paa tre Punkter stillet Vædringsforslag af et Flertal, som det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke har kunnet tiltræde. Det første af disse er Vædringsforslaget Nr. 5, som i sig selv er forekommet os at have meget ringe Betydning. Det synes os egentlig overflødig lige over for den Bestemmelse, som selve Lovforslaget indeholder, og som i alt væsentligt gaar ud paa det samme, og som vi for vort Vedkommende ikke have ment kunde give Anledning til Misbrug over for de paagældende Personer, saa meget mere, som det af hele Udvalget erkendes, at Bestemmelsen kun i meget saa Tilfælde vil finde Anvendelse. Det andet Punkt er Vædringsforslaget Nr. 27, som angaar Indlæsnings- og Aflesningsfristen for Bognladningsgods, de Meddelelser, som skulle komme Adressaten i Hænde, og den Tid, der skal hengaa, inden han behøver at afhente Godset. Det forekommer os, at disse Regler ere vel detaillerede og tilmed noget uklart affattede. Naar det saaledes siges, at „for flere samtidig fra forskellige Stationer indtræffende Bognladninger eller for Bognladninger paa 20,000 Kg., skal han have nogen øget Frist“, er det et meget vagt Udtryk, ligesom det ogsaa kan give Anledning til Tvivl, hvad det vil sige,

at de skulle ankomme samtidig fra forskellige Stationer. Naar det dernæst i Slutningen af Vædringsforslaget siges, at „Helligdage og Naturforhindringer som Snelæg, holdes uden for den givne Tidsfrist“, kan jeg vel forstaa det for Helligdagens Vedkommende, men jeg forstaaer ikke, hvorledes man skal holde Naturforhindringer som Snelæg uden for Tidsfristen, og paa hvilken Maade Tidsfristen skal beregnes. Mindretallet har ikke ment at kunne være med til dette Forslag. Endelig er der det tredje Punkt, Vædringsforslaget under Nr. 31 til § 38. Der nævnes i denne Paragraf en Række Tilfælde, hvor den paagældende Afsender med Forfæet har gjort Paastand paa at affende Godset paa en saadan Maade, som Jærnbanen i Almindelighed ikke anser for tilstrækkelig betryggende. Der bestemmes da, at naar Godset kommer til at lide nogen Skade, maa det forudsættes, at det er stet paa Grund af den mindre heldige Afsendelsesmaade, som Afsenderen selv har gjort Paastand paa skulde følges, og det forekommer os da mindre rimeligt her at ville opstille den Fordring, at Jærnbanen skal paavise Sandsynligheden af, at det er den ufuldstændige Indpakningsmaade m. m., der har foranlediget Skaden. Naar det er givet i al Almindelighed, at den Maade at forsende Godset paa ikke er korrekt, men vedkommende selv har villet det saaledes, er det naturligt, at han ogsaa selv tager Fejlen paa sig og ikke kan paabyrde Jærnbanen noget positivt Bevis for, at det skyldes disse Omstændigheder, at Godset har lidt Skade. Disse tre Forslag har Mindretallet ikke ment, det kunde være med til at stille. — Jeg skal endnu kun berøre Vædringsforslaget Nr. 15 og Underændringsforslaget Nr. 16, hvor jeg for mit Vedkommende er Medlem af et Mindretal, der har stillet Underændringsforslaget. Det vedrører Rejsegods, som indskrives gratis. Her er et Flertal, hvortil Mindretallet subsidiært slutter sig, saa at altsaa hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær, mener, at i Loven bør der optages, at Rejsegods indtil 25 Kilogram kan indskrives uden Betaling. Flertallet har imidlertid hertil knyttet den Betingelse, at der rejses paa almindelig Bilet, medens Mindretallet, hvortil jeg hører, har ment, at det var at indstrænge Forholdet for meget, og at det vilde være ussæligt, om ogsaa de, der rejse paa Kunderejsebillet, kunne saa 25 kg. indskrives uden Betaling. Jeg skal indrømme, at Underændringen maaste gaar noget vidt, for saa vidt den vil føre til, at ogsaa Abonnementsbiletter fik en lignende Ret. Jeg kunde for mit Vedkommende erkende, at der her